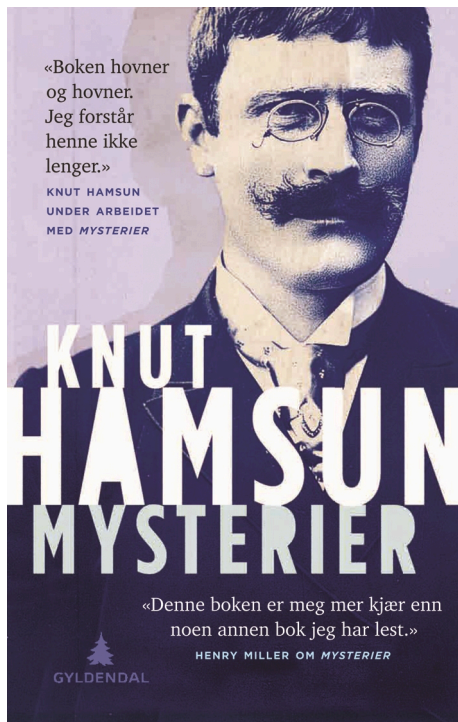

Å ha et sinn er en strevsom ting

Bjørn Holmøy
Psykolog, Follo DPS

Knut Hamsun: *Mysterier* (1892)

Mysterier av Knut Hamsun.

Vi har alle vårt, men noen av oss har mer. Hamsun hadde mer enn nok; en personlighet på godt og vondt, der geni og nevrosen levde side om side. Aldri gikk forfatteren lenger i å skrive ut sine indre knuter og innfall enn i *Mysterier*, der de ble fulgt til sin ytterste konsekvens. Underveis må han ha stilt det iblant undervurderte spørsmålet: «Kanskje er det jeg som er problemet her?» Hamsun returnerte heller aldri til skissen av den hudløse eksentrikeren som går til grunne i sin egen identitetskrise. Kanskje ble han skremt av det han fant, kanskje skrev han seg ferdig.

For meg er *Mysterier* en bok om undring, og om selvbevissthetens velsignelser og forbannelser. Boken bidro til at det å søke forståelse og kunnskap om menneskers indre liv ble min karrierevei. Mange år med studier og arbeid er gått, men jeg vet ikke om jeg har blitt så veldig mye klokere. Jeg blir slått av den samme forbløffelsen når jeg igjen hilser på Johan Nilsen Nagel. Figurens ekstase, fortvilelse og undergang er blitt tolket av mange, der den sikreste konklusjonen trolig er at Hamsuns beskrivelse av sine mysterier lar oss speile våre egne.

Boken er langt mer enn et kasus for psykologer, men leseropplevelsen fanger essensen av terapeutens virke: å fordype seg i en annens indre verden, identifisere sentrale mønstre, for så å finne at man må tilbake til tegnebrettet igjen. Jeg tror boken kan motivere mang en trøtt og tapper behandler i psykisk helsevern, for et sted mellom endeløse dokumentasjonskrav og frister møter vi sinnets mysterier.

Psykolog ved Follo DPS Bjørn Holmøy utfordrer Silje Stevens, psykolog ved Kronstad DPS, til å ta stafettpinne videre.